

Číslo 2 / 2013-2014

Ročník 39

Jesenicek

EKOLOGICKO-SPORTOVNÍ KURZ 6. TŘÍDY

Do nového školního roku jsme vstoupili už jako žáci 6. třídy, což nám kromě jiného zajistilo účast v EKOLOGICKO-SPORTOVNÍM KURZU. Ten je ve škole vyhlášený, a tak se na něj každý těšil. Sraz jsme měli v 9⁰⁰ před školou. Naložili jsme zavazadla, pořídili společnou fotku a pak „kolaři“ odjeli po své trase. „Pěšáci“ zatím čekali ve škole do 10⁰⁰, až pojedou vlak do Rakovníka.

V Rakovníku nám přišel vhod 30minutový rozchod. Potom nás autobus dovezl do Krakovce, kde jsme si prohlédli sochu Mistra Jana Husa. Následovala dlouhá cesta podél Javornice do kempu Pohoda (U Nejdeckých), s krátkou zastávkou v kempu Machův mlýn. Šli jsme přes brody a lávky. U brodů jsme si museli půjčovat holínky od těch, kdo je měli.

Asi jeden kilometr před cílem na nás už čekali kolaři. V kempu jsme si vybalili věci a všichni společně se odebrali na večeři. Po jídle jsme malovali erby a těšili se na první noc na kurzu.

Napsal Petr Koníř ml.

Cestu na Zvíkovec z pohledu kolařů nám přiblížil Pepa Kougl

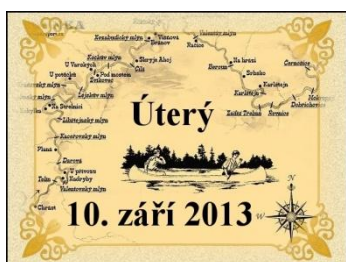
Ráno zastavil u školy táta se svým „eltéčkem“, na které se naložila všechna zavazadla. Odlehčení od batohů jsme pak vyrazili na kolech hltat první kilometry. Jízda krajinou byla prima, i když s častými zastávkami.

Na Krakovci jsme se setkali s pěšáky a po svačině pokračovali přes vesnici Zhoř na Zvíkovec. Cesta nám trvala plus minus čtyři hodiny a ujeli jsme kolem 36 km.

Ubytování v cíli proběhlo rychle. Líтали jsme z chatky do chatky a nakonec se usadili v malé chatce číslo 2. Pěšáci ještě nedorazili, a tak se rozhodlo jít jim naproti. Chtěli jsme se jim a paní učitelce Valešové schovat a ze zálohy na ně vybafnout. To se nám u lávky podařilo!

K večeri se servírovaly těstoviny s masovou směsí. Jídlo mi chutnalo, ale měl jsem co dělat, abych tu porci snědl.

S plnými žaludky jsme se pustili do výroby erbů. Na tom našem se skvěl nápis „Nepovolaným vstup zakázán!“ Než jsme se nadáli, ukazovaly hodiny 22:00, tedy čas večerky. Pondělí uběhlo velmi rychle.

Ráno nás probudil budíček a začal pracovní den. Hned po snídani však učitelé usoudili, že odpoledne bude nejspíš pršet, a tak se šlo nejdříve na lodičky. Dostali jsme poučení a 20 minut na přípravu. Na lodičkách jsme se pak plavili ve dvojicích nebo trojicích a při tomto tréninku najezdili asi 7 až 8 kilometrů. Pro většinu z nás to byla nová zkušenost, při které se protáhly svaly a užilo se i dost legrace. Lodičky se tak nakonec staly vrcholnou událostí celého vydařeného dne.

Napsala Eliška Kvíderová

Ke snídani jsme měli smažený chléb s vajíčkem. V devět hodin se pak celá třída vypravila na celodenní výlet do Skryjí a ke známým Skryjským jezírkům. Během zastávky v malé obci Hradiště jsme se zvážíli. Hmotnost všech šestáků (bez učitelů) přesáhla tunu.

Po svačině v Čilé jsme sestoupili ke Zbirožskému potočku, na němž leží přírodní rezervace Skryjská jezírka. Krátkého odpočinku využili

kluci k prohlídce vodopádu. Další zajímavostí byla návštěva muzea, kde si Vojta půjčil kladivo a brýle a ve sklepě hledal trilobity. Vyslechli jsme povídání o Joachimu Barrandovi, prohlédli si sbírku trilobitů a také si nakoupili nějaké dárky. Na návsi jsme se pak v krámku najedli (nanuky či párek v rohlíku).

Zájem o trilobity vyvrcholil jejich hledáním na svahu u mostu. Každý něco našel, tak jsme byli spokojeni. Návrat do Zvíkovce nyní probíhal po druhém břehu Berounky, mimochodem i přes elektrárnu ve Šlovicích. V kempu se nás dočkali kolem 17. hodiny, kdy jsme měli v nohách asi 21 km.

Večerní program opanoval sport a závěrečný testík před večerkou. Koho by ale napadlo, že nás ještě čeká bobřík odvahy? Noční hra ale byla super! Spát se šlo až po jedenácté hodině.

Napsaly Tereza Alexijová a Eva Jiroušková

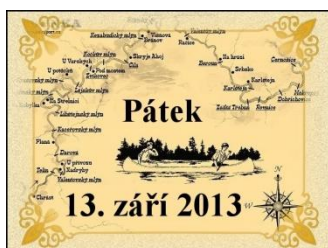

Jako každý den jsme se nasnídali a začal dopolední program. Jedna skupina šla poznávat dřeviny, druhá hrála míčové hry. Potom se skupiny vyměnily.

Po obědě (ryže s kuřecím masem) následoval polední klid. Náplní odpoledního programu bylo střílení ze vzduchovky na terč a lovení vodních živočichů. Opět se pracovalo ve skupinách a činnosti se střídaly.

Večer jsme měli přednášku s panem Pechou o CHKO Křivoklátsko. Zbytek večera vyplnily hry a pak se šlo spát. To byl celý předposlední den.

Napsala Lucie Cinková

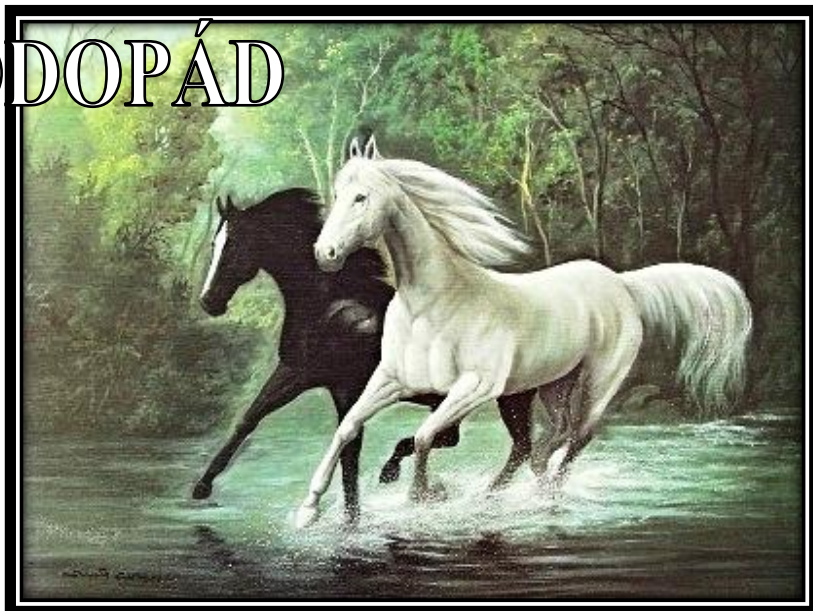

Nastal čas našeho odjezdu a rozloučení se Zvíkovcem. Naposledy jsme si zasportovali, posilnili se před zpáteční cestou a pak se vydali po obvyklých trasách k domovu. Ekologicko-sportovní kurz definitivně skončil a nám zůstaly jen vzpomínky. Za krásné zážitky bychom chtěli ještě jednou všem poděkovat.

Žáci VI. třídy

DASÍ A VODOPÁD

Říká se, že kdysi dávno existoval vodopád, u kterého žilo stádo koní. Za vodopádem pak stála prostorná jeskyně. V této jeskyni spolu přebývali koňský král, královna a jejich dcera Dasí. Rodiče nepouštěli Dasí daleko od domova, protože se báli, aby nepadla do vodopádu. Princeznu však něco stále táhlo ven.

Když byly Dasí dva roky, svolil král, aby se vypravila do světa. Princezna poděkovala za své dětství, vzala si s sebou pár jablek a vydala se na cestu. Šla dlouho, až si unavená odpočinula v jedné jeskyni. V ní se však již dříve zabydlela srnka Alita. Z Dasí a Ality se staly kamarádky.

Uplynuly dva týdny a Dasí pokračovala ve své cestě. Potkala spoustu zvířátek, až se jednoho dne sekala s koníkem Jackem. Toho si pamatovala ze svého dětství jako královského syna. Velmi si spolu rozuměli a Dasí se do Jacka zamilovala. Jack se jí zeptal, zda s ním půjde do paláce. „Ano,“ souhlasila Dasí. „ale pod jednou podmínkou. Půjdem se podívat nahoru k vodopádům.“ A tak vyrazili.

BÁSNIČKA O ŠKOLE

Napsala Karolína Břicháčová, IV. třída

Brzy ráno vstáváme, u školy se scházíme.
Zvonek zvoní na poplach, usedáme ve třídách.
Hodina nám začíná, potom bude svačina.
Ještě párkrát zazvoní, hlavy se nám naplní.

Hlavy plné mouder máme, učitele posloucháme.
A pak hurá, rychle domů pochlubit se mamince,
co mi zbylo v hlavičce.

Když došli na místo, šla se Dasí podívat až k samému okraji vodopádu. Naklonila se přes okraj a pak se to stalo – uklouzla a spadla! Vodopád však poznal princeznu a jeho proud zanesl Dasí do jeskyně. Jack tam rychle přiběhl za ní a pod dojmem celé události se zeptal krále a královny, zda by mu nedali Dasí za ženu. Rodiče i Dasí souhlasili. Tak se vystrojila velká svatba, a pokud naši hrdinové neumřeli, žijí dodnes.

Napsala Julie Rácová, V. třída

I v letošním roce přispěla naše škola „svou troškou do mlýna“ v rámci 12. ročníku Evropského týdne mobility, který byl pro letošní rok MŽP stanoven na 16. – 22. září pod heslem: **Čistý vzduch – je to na nás.**

Den bez aut jsme vyhlásili na **čtvrtek 19. září**. Žáci prvního stupně se se svými třídními učiteli postupně vystřídali na 4 stanovištích:

- Jízda zručnosti
- Orientační závod
- Prohlídka stájí a jízda na koních
- Návštěva jesenického nádraží

Jízdu zručnosti připravil a zorganizoval pan učitel Modrý, za vydatné pomoci Dominika Břicháče a Vaška Hrona, žáků 9. třídy. Děti absolvovaly danou trasu s překážkami na čas. Mohly využít jak kol, tak i koloběžek, které nám ochotně zapůjčila ZŠ, MŠ speciální a Praktická škola Jesenice, za což jí patří dík.

Orientační závod se odehrál, stejně jako loni, pod taktovkou naší nové kolegyně Aničky Lacinové, která připravila v areálu školy nenáročnou trasu s 10 kontrolami. Mladší žáci hledali lampiony ve skupinkách společně se svými třídními učitelkami, starší pak samostatně ve dvojicích. Každý vyučující si pak závod vyhodnotil v rámci své třídy.

Orientaci si vyzkoušeli i žáci ze ZŠ, MŠ speciální a Praktické školy Jesenice pod vedením svých učitelů a asistentů. Za zapůjčení „lampionků“ a kleštíček musíme poděkovat panu Milanu Bílému, bez jehož vstřícnosti by byla realizace závodu velmi obtížná.

Prohlídku stájí a jízdu na koních nám umožnil pan Karel Horák, který každé třídě pověděl základní informace o chodu stájí a péči o koně. Nechyběly ani nejčastější otázky, zda kůň spí vestoje, nebo vleže, kolik kůň váží a jaké je stáří koní ve výběhu.

Překvapující odpovědí pro děti bylo, že kůň spí vleže. Největší úspěch ovšem sklidila možnost pohladit si živého koně a v případě některých šťastlivců i na něj usednout. Návštěva výběhu a stájí byla určitě přínosem, jelikož koně mají a měli v naší společnosti nezastupitelné místo. V minulosti plnili funkci dopravního prostředku, například při přepravě materiálů a osob či těžbě dřeva, dnes jsou využíváni především k rekreačním účelům.

Exkurzi na jesenické nádraží domluvila paní učitelka Řehořová.

Žáci 6. – 9. třídy se mohli zapsat na jednu ze tří nabízených aktivit:

1. Sklárna Nižbor a keltské oppidum - vlakem
2. Zámeček Hubert, Boží kámen, PP Plaviště – pěšky
3. Rabštejn nad Střelou – nejmenší městečko ve střední Evropě – na kole

Cyklisté byli nejméně početnou skupinou, neboť trasa do cílového místa je značně kopcovitá a také zamračená obloha nevěštila nic dobrého. Přesto se našlo sedm statečných, kteří 40kilometrovou trasu hravě zvládli, i když některé druhý den bolely nohy. Nejdelší trasu – 64 km - absolvoval Kája Červenka, který se musel ráno dostat na kole do školy a odpoledne zase domů – na Zelený Důl.

Počasí nám poměrně přálo, pouze na židovském hřbitově v Rabštejně nás zastihl větší déšť. Postupně jsme projeli tři kraje, přičemž od Karlovarského nás dělily asi tři kilometry. V Rabštejně jsme si prohlédli roubené domky, přečetli si informace na tabulích NS, vystoupali k oběma věžím – zbytkům původního hradu, jeli kolem zámku, kostela a kláštera. Všude byla spousta soch. Na židovském hřbitově jsme si všimli symbolů na náhrobcích a většina z nás uctila památku zesnulých přiložením kamene na náhrobek, což je židovský zvyk. V lesích, kterými jsme projížděli, rostla spousta hub. Škoda, že jsme je nemohli sbírat! To mrzelo hlavně Denisu, která našla dva hříby.

Do Jesenice jsme dorazili ve 14:15. Myslíme si, že to byl velmi pěkný výlet.

**Napsala Vlastimila Knappová,
text doplnila Anna Lacinová**

Den bez aut - jízda zručnosti

V přehledu uvádíme výsledky prvních pěti závodníků z každé třídy prvního stupně ZŠ:

I. TŘÍDA		
JMÉNO	ČAS	MÍSTO
Pavla Svašková	31 : 64	1.
Daniel Černohlávek	33 : 25	2.
Petr Pošta	34 : 66	3.
Vladimír Bouda	37 : 65	4.
Tomáš Urban	40 : 56	5.

II. TŘÍDA		
JMÉNO	ČAS	MÍSTO
Matěj Herčík	30 : 06	1.
Matyáš Finta	30 : 30	2.
Marie Makovská	34 : 02	3.
Nikola Abrahámová	31 : 05	4.
Dominika Svašková	31 : 36	5.

III. TŘÍDA		
JMÉNO	ČAS	MÍSTO
Lukáš Houdek	26 : 19	1.
Tomáš Spurný	29 : 35	2.
Vojtěch Lacina	29 : 60	3.
Daniel Kinský	34 : 14	4.
Barbora Koudelová	34 : 21	5.

IV. TŘÍDA		
JMÉNO	ČAS	MÍSTO
Jan Blaho	29 : 64	1.
Renata Hortová	31 : 51	2.
Tomáš Nistor	31 : 59	3.
Adéla Švandrlíková	32 : 85	4.
Sabina Jankovská	35 : 08	5.

V. TŘÍDA		
JMÉNO	ČAS	MÍSTO
Tomáš Horvát	22 : 35	1.
David Halámek	23 : 12	2.
Julie Rácová	23 : 42	3.
Milan Šika	27 : 71	4.
Magdalena Houšková	25 : 03	5.

Den bez aut Sklárna Nižbor a keltské oppidum

V ZŠ Jesenice se 19. září uskutečnil Den bez aut. Akce nabízela tři možnosti výletu (na kole, pěšky nebo vlakem). Dějepisně výtvarná exkurze do obce poblíž Berouna probíhala následovně.

Sraz na jesenickém nádraží byl v 6:20 a odjezd vlakem do Rakovníka v 6:35. V okresním městě jsme chvíli čekali a poté nastoupili do vlaku, který nás odvezl do Nižboru.

První část výletu se zaměřila na zdejší zámek a jeho stálou expozici o Keltech. Zámek stojí na menším kopci, takže jsme se cestou k němu trochu zapotili. Text u vchodu nás informoval o historii zámku a jeho okolí. Potom jsme vstoupili dovnitř. Nejdříve jsme zhlédli krátký film o životě Keltů a pak nám paní průvodkyně pověděla další zajímavosti o těchto pozoruhodných lidech, jejich způsobu života, řemeslech, vynálezech a náboženství. Následně si každý volně prošel místnosti s různým zaměřením (např. posmrtný život, náboženství, řemesla, bohové apod.). Líbily se mi malé interaktivní tabule, poskytující spoustu zajímavostí. Mnohé z nás zaujal i Gal (Kelt), který nám pokládal různé otázky ohledně keltské historie. Ještě před zakoupením suvenýrů jsme si prošli několik místností zaměřených na archeologické vykopávky. Zde byly k vidění kostry pohřbených Keltů, jejich náramky, nádoby, prsteny a také zmenšenina keltské vesnice (oppida).

První část výletu rychle uběhla a teď na nás čekala prohlídka nižborské sklárny. Když jsme k ní došli, začalo mírně pršet, ale to nám nevadilo, protože exkurze probíhala většinou uvnitř sklárny. Přibližně deset minut jsme sledovali práci sklářů, kteří foukali píšťalami vzduch do rozpáleného skla, čímž vznikla „bublina“, k níž se potom přitavily další části pozdějšího skleněného výrobku. Poté jsme viděli brusírnu, kde se do skleněných výrobků ryly různé čáry, ze kterých pak vznikly třeba hvězdy, nebo květiny. V závěru prohlídky pak paní průvodkyně odpovídala na naše otázky. Ještě jsme

si prohlédli obchod se sklem, kde byly vystaveny fotky osobností, které do sklárny zavítaly (např. Václav Havel, Alžběta II. apod.). Dárek v podobě malého skleněného slona byl milou tečkou za poučnou exkurzí.

Napsal Milan Ondič, VIII. třída

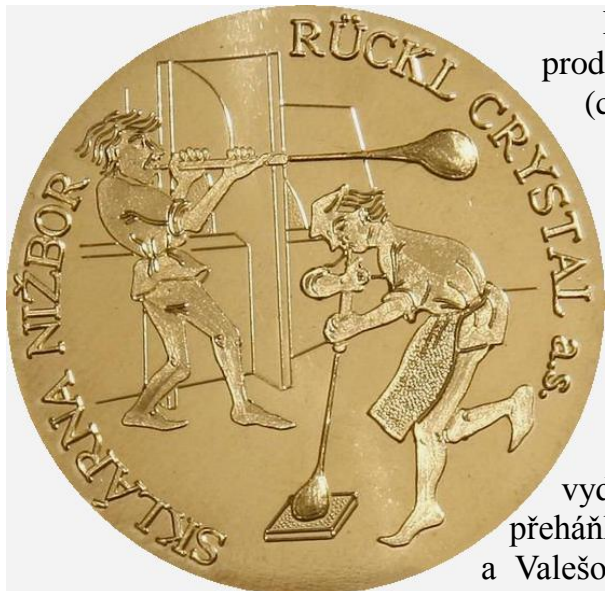
Svůj příspěvek o exkurzi v Nižboru nám poslal i Milanův spolužák Roman Jaroš:

Sraz jsme měli v 6:20 na jesenickém nádraží, kde nám paní učitelka Valešová koupila jízdenku. V Rakovníku se muselo čekat půl hodiny na vlak ve směru na Beroun.

Po příjezdu do Nižboru jsme se vydali na zámek (keltské centrum). Cesta vedla lesem až ke hlavní bráně zámku. Uvnitř nám paní průvodkyně pustila film o životě Keltů, který byl velmi zajímavý. Potom nás pozvala do prvního patra na prohlídku výstavy. Byla zde spousta exponátů, například různé nástroje, druidská chatrč apod. Také jsme viděli pravé kostry a jejich originální nástroje.

Druhou částí výletu do Nižboru byla návštěva zdejší sklárny. Také tady se nás ujala paní průvodkyně, která nám řekla, z čeho se sklo vyrábí, a vzala nás do výroby. Mohli jsme si prohlédnout huť, kde pracovníci sklárny foukali do sklářských píšťal a vytvářeli vázy, sklenice a jiné výrobky ze skla. Poté jsme zamířili do brusírny. Tady nás zaujala zručnost brusičů - sklo jim nikdy neprasklo!

Po exkurzi nás paní průvodkyně odvedla do prodejny, kde měli vystaveného Českého lva (cenu) a rovněž dar Benediktu XVI., dále na fotografiích Alžbětu II., Petra Čecha a Václava Havla. Každý také dostal dárek (slona ze skla).

Plán výletu byl splněn a paní učitelky nás odvedly na nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku na Rakovník. Odtud jsme pokračovali zpět do Jesenice.

Myslím si, že se Den bez aut velmi vydařil a skvělý dojem nepokazily ani občasně přeháňky. Velmi děkuji paním učitelkám Hrůzové a Valešové, že nám Den bez aut takto zajímavě zorganizovaly.

Den bez aut - Rabštejn nad Střelou

Podle instrukcí jsme se sešli v 8 hodin na nádvoří základní školy. Cyklistického výletu do Rabštejna nad Střelou se zúčastnili: pan učitel Knapp, paní učitelka Knappová, Radim Měchura, Karel Červenka, Michal Bešík, Šárka Hudčecová, Petra Sunkovská, Denisa Spurná a Zuzka Veselková.

Jakmile se pořídila úvodní fotka, vyrazila skupina směrem na Krtý, Blatno, Žihli a Rabštejn. K nejmenšímu českému městu vede pořádný krpál (strmý kopec). Pan učitel Knapp jel jako první a paní učitelka Knappová jela vzadu. Na Rabštejně jsme zašli na židovský hřbitov, kde každý položil kamínek na hrob.

Cestou nazpátek nás zastihla malá dešťová sprška, ale nikoho nerozpustila. Krátce nato jsme se zdrželi v hospodě, kde neměli zrovna lidové ceny, ale najedli jsme se dobře. Cesta do Jesenice se rychle krátila. Kolem druhé hodiny odpoledne jsme dorazili ke škole. Chtěli jsme se ještě jednou vyfotit, jenže všichni se najednou někam rozutekli, takže z toho sešlo. Výlet se nám ale moc líbil, i když únava byla znát. Najeli jsme asi 43 kilometrů.

Napsal Karel Červenka, IX. třída

OD PODZIMU DO JARA

1. kolo

ÚKOL č. 1 – HOUBY:

1) Napiš názvy vyobrazených hub, jedovaté podtrhni červeně a jedlé zeleně.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

ÚKOL č. 2 – OTÁZKY:

- 1) Čím se houby rozmnožují? _____
- 2) Jaká je naše nejedovatější houba? _____
3. Jak se nazývá věda zabývající se houbami? _____
4. Jak říkáme noze houby? _____
5. Víš, jaký je původ slova muchomůrka? _____
6. Znáš názvy alespoň dvou ohrožených hub? _____

ÚKOL č. 2 – VÝTVARNÝ ÚKOL:

Můžeš plnit jeden ze dvou úkolů:

a) Nakresli houbu, uveď její celé jméno a na druhou stranu papíru o ní napiš pět informací nebo poznávacích znaků.

b) Utrhni houbu (nejlépe s lištami - lupeny na dolní straně klobouku), zbav ji nohy a polož ji asi na pět dnů na čistý papír. Po pěti dnech houbu odstraň a papír i s výtrusy opatrně přestříkej lakem na vlasy (aby výtrusy neopadaly).

Vaše výtvořky budou vystaveny na Dni otevřených dveří školní zahrady i s vaším jménem.

Vypracované úkoly prvního kola soutěže odevzdej nejpozději do 30. září 2013 Vašku Hronovi z 9. třídy, nebo svému třídnímu učiteli.

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 1 / 2013 – 2014:

1.- DR. WATSON A ZNAMÉNKO

0,9 – 0,10 = 0,8

2.- OSMISMĚRKA

Ohniváček modrolesklý

3.- DOPLŇOVAČKA

Jak dostat tatínka do polepšovny

4.- VYPÍNAČE A ŽÁROVKY

Jestliže si uvědomíme, že svítící žárovka je horká, pak **stačí vystoupat na půdu jen jednou.** K tomu je třeba zapnout první vypínač, počkat asi pět minut a poté jej opět vypnout. Následně se zapne druhý vypínač a jde se na půdu. Tam se krátce sáhne na obě zhasnuté žárovky: K prvnímu vypínači patří zhasnutá, ale teplá žárovka. Ke druhému vypínači patří svítící žárovka. Ke třetímu vypínači patří zhasnutá studená žárovka.

SOUTĚŽNÍ KUPON

JMÉNO	
TŘÍDA	

1) KVÍZ - HLÁŠKY

☉ Filmů a seriálů ze školního prostředí se v minulosti opravdu urodilo. Uhodnete, ve kterých z nich zazněly následující hlášky?

1/ „Zkuste se zamyslet nad tím, jak by se dala naše škola vylepšit.“

„Dynamit, dynamit...“

- a) Bota jménem Melichar
- b) Škola základ života
- c) Obecná škola

2/ „Jak zní věta kosinová, Peterko?“

„Věta Kozinova zní: Lomikare, Lomikare, zvu tě na boží súd, hin sa hukáže...“

„Aha, hukáže... já vám taky hukážu! Ale v konferenci!“

- a) Pětka s hvězdičkou
- b) Cesta do hlubin studákovy duše
- c) Gympl

3/ „Nepotěšil jste mne, a ani já vás nepotěším.“

- a) Bastardi
- b) Venkovský učitel
- c) Marečku, podejte mi pero!

4/ „Pozor, kluci! Mořský stařec sem pádluje.“

- a) Škola základ života
- b) Vratné lahve
- c) My všichni školou povinní

5/ „Je to sice dál, ale zato horší cesta.“

- a) Bylo nás šest
- b) Sněženky a machři
- c) Třetí patro

6/ „Vít'o, máš tady nějakou vyzobanou slunečnici.“

- a) Mezi námi děvčaty
- b) Létající Čestmír
- c) Vrať se do hrobu

